

De Persant

van de

Bereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (Staatblad No. 134)

Zondag 4 Juni 1911. N°. 1744.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden.
Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertentie- en Administratie Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam.
Inzendingen, die later dan Donderdag's namiddags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementenprijs: franco aan huis, per drie maanden f. 1.20, voor België per jaar f. 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f. 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f. —.10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren enz.
Advertenties: van 1 tot 6 regels f. 1.20, voor elke regel meer f. —.20. Aanvragen en vermelding van lijdigheden f. —.12 per regel.

"De Trooster, Dien ik u zenden zal".

[PINKSTEREN 1911.]

Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, dien ik u zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van den Vader uitgaat, die zal van mij getuigen.
Joh. 15 : 26.

Onder onze drie groote Christelijke feesten heeft Pinksteren het minst vat op de groote menigte, die anders op onze hoogtijden met de Kerk van Christus meejubelt. Het Kerstfeest begrijpt de wereld nog, want ze kent de heilige tafereelen van Bethlehem, en ook het Paascheest kan ze nog meevieren, want ze heeft zelve afkeer van den Dood en lust in het leven; maar ze verstaat de komst van den Trooster niet, en begrijpt niets van de uitstorting van den Heiligen Geest. Het is zooals Jezus zelf het aan zijn discipelen betuigde: „De wereld kan Hem niet ontvangen want ze ziet Hem niet en kent Hem niet". Ze heeft van den Heiligen Geest geen begrip. Ze kent geen verlangen naar den Heiligen Geest. Ze leeft geheel buiten den Heiligen Geest om. Alleen de geloovigen verstaan wat de uitstorting van den Heiligen Geest te zeggen heeft, gelijk Jezus het aan zijn discipelen verzekerde: „Maar gij kent Hem want Hij zal bij u wonen en in u zijn." De wereld viert daarom toch ons Pinksteren wel mee, maar ze begroet Pinksteren als Lente-feest, als een natuurfeest, als een volksfeest van algemeene ontspanning. Pinksteren kan in heiligen zin alleen hij medevieren, die zeggen kan dat de Heilige Geest hem zelve geschonken is en dat zijn hart een tempel Gods is geworden, een woonstede van den Heiligen Geest, die in hem is. Doch ook zelfs onder de belijdende Christenen gaat men maar al te vaak hierin fel, dat men in Pinksteren niet genoeg een der drie groote feesten ziet, die zich rangschikken om den Christus. Dat ons Kerstfeest een Christelijk feest is, voelt ieder, en hetzelfde geldt van ons Paascheest, maar op ons Pinksterfeest wordt maar al te vaak uitsluitend aan den Heiligen Geest gedacht, alsof ook dit feest niet rechtstreeks met den Christus samenhangt. Men denkt dan aan het gebeurde in de Opperzaal van den tempel, aan het spreken in mysterieuse woorden, aan de rede van Petrus, en aan de toebrenging van de drie duizend, maar de samenhang van dit alles met Jezus wordt maar al te vaak uit het oog verloren. De Heilige Geest is dan iets apart, dat op zich zelf staat. Een nieuwe rijke gave Gods die aan zijn Kerk wordt toebedeeld. Maar dat ook de uitstorting van den Heiligen Geest tot het leven, tot het verborgen werk, tot den cyclus der heilige daden van Jezus zelf behoort, wordt niet genoeg beseft, en bijna niet gevoeld.

Hierdoor nu wordt de herinnering aan het groote Pinksterfeest te zeer van zijn Christelijk karakter beroofd, en komt niet tot zijn recht wat de Heilige Schrift ons zoo klaar, zoo duidelijk en zoo herhaaldelijk omtrent de uitstorting van den Heiligen Geest openbaar heeft. Immers op den Pinksterdag zelf sprak Petrus het met zoovele woorden uit: „Hij dan, d. i. de Christus, aan de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes ontvangende hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort wat gij nu niet en hoort." Het is alsof niet de Heilige Geest die van zelf komt, het is ook niet de Vader die den Heiligen Geest op de geloovigen doet nederdalen, maar het is zeer bepaaldelijk Jezus, die, na aan de rechterhand Gods verhoogd te zijn, den Heiligen Geest voor zijn gemeente van den Vader ontvangt, en ze nu zelf aan zijn gemeente doet toekomen. En niet alleen dat de apostel Petrus het ons zoo voorstelt, maar Jezus had zelf reeds bij zijn tweede verblijf in Jeruzalem hierop gewezen, toen hij zeide: „Wie in mij geloof, stroomden des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien"; waarbij Johannes opmerkt: „Hij zeide dit van den Geest, den welken ontvangen zouden die in hem gelooven, want de Heilige Geest was nog niet (op aarde), overmits Jezus nog niet verheerlijkt was." En ook in de laatste gesprekken voor zijn sterven, heeft hij het tot tweemaal toe aan zijn discipelen op het hart gebonden, dat de Heilige Geest hua van Hem zou toekomen. Eerst toch lezen we in Joh. 15 : 26: „Wanneer de Trooster zal gekomen zijn, dien ik u zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van den Vader uitgaat, die zal van mij getuigen", en daarna nogmaals in Joh. 16 : 7: „Doch ik zeg u, het is u nut dat ik wegga, want indien ik niet wegga, zoo zal de Trooster niet tot u

komen, maar indien ik heenga, zal ik Hem tot u zenden." Niet ter loops, maar opzettelijk wordt alzoo de gemeente er op gewezen, dat de zending van den Heiligen Geest een daad van den Christus is; dat in de zending van den Heiligen Geest het laatste stuk van zijn roeping volbracht wordt; en dat er op het Pinksterfeest geen sprake is van een werking van den Heiligen Geest, gelijk die ook onder het Oude Testament plaats greep, maar van de voleinding van het werk der Verlossing. Het Woord moest vleesch worden; dat is ons Kerstfeest. De schuld en zonde moest in den dood overwonnen worden, door uit den dood het leven te doen opkomen; dat is ons Paascheest; Maar nu ontbrak nog het derde, t. w. het herstel van de gemeenschap met den Drie-eenigen God, door de inwoning van den Heiligen Geest in de harten der geloovigen, en dat is ons Pinksterfeest. Doch dan moet ook vaststaan, dat alle deze drie stukken van onze Verlossing het werk van den eenigen Middelaar zijn, en dat ook de Heilige Geest ons is toegekomen, omdat Jezus, na aan de rechterhand Gods verhoogd te zijn, ons den Heiligen Geest zelf heeft gesonden.

Naar luid het Goddelijk program wordt het Verlossingswerk door Christus in drie stukken volvoerd. Eerst is er de toenadering van God Drieëinig tot ons gevallen geslacht, en deze wordt tot stand gebracht door de Vleeschwording des Woords. Dan komt de Verzoening van den zondaar met God Drieëinig in Kruis en Opstanding. En het derde stuk is, dat Christus den zondaar, na zijn rechtvaardigmaking, inzet in de gemeenschap met God door het indalen en woningnaken van den Heiligen Geest in zijn hart. Niet alleen Kerstfeest en Paschen zijn daarom Christusfeesten, maar Pinksteren is het evenzeer. Ook op het Pinksterfeest toch klimt de psalm des lofs uit het midden der Gemeente op voor wat Christus heeft gedaan. Hij heeft niet alleen, in de gestalte des Gods zijnde, zich zelve vernietigd de gestalte eens dienstknechts aangenomen hebbende; en niet alleen na zijn menschewording zich zelve vernederd tot in den dood, ja tot in den dood des Kruises; maar hij heeft evenzoo, om de kroon op het werk te zetten, op den Pinksterdag den Heiligen Geest in zijn Gemeente, d. i. in zijn mystiek lichaam, doen indalen, opdat de gemeenschap met God Drieëinig voor ons hersteld zou zijn. Natuurlijk toefte de voleinding tot aan zijn wederkomst. De werking van Christus' vijanden tegen hem moet nog onder allerlei vorm uitbreken, ten einde door Jezus ter neer geslagen en overwonnen te worden. En is dit geschied en volcind, en is straks de laatste vijand geveld om aan zijn voeten onderworpen te worden, dan keert hij weder tot deze aarde, om het rijk der heerlijkheid in het Koninkrijk der hemelen te openbaren. Maar in de lange periode die tusschen zijn hemelvaart en zijn wederkomen ligt, moest zijn Gemeente op aarde reeds in de volle genieting van de gemeenschap met God Drieëinig worden gesteld, en opdat dit mogelijk zou zijn, daartoe ontving hij de belofte van den Vader, d. w. z. hetgeen de Vader hem beloofd had, en het is in die machtsvolheid, dat hij het mysterie van de hereeniging van den zondaar met God Drieëinig tot stand brengt, door zijn Gemeente toe te zenden, en in haar uit te storten en in haar te doen indalen den Heiligen Geest, niet voor een oogenblik, niet tijdelijk, maar duurzaam en tot den einde toe, en dit wel zoo volheerlijk, dat God de Heilige Geest nu in het hart van de verlostten woont, en de woonstede Gods weer geworden is onder de menschen.

Het is daarom, dat Jezus den Heiligen Geest hier den Trooster noemt. Dit toehiet rechtstreeks op zijn heengaan. Van het Paradijs af treedt na den val de toestand in, dat de gevallen mensch van zijn God gescheiden is, en, wat hij ook beproeven, zich geen weg kan ontlasten, om hereeniging met zijn God tot stand te brengen. A wat daartoe strekken zal, gaat niet van den mensch, maar van God in zijn genade uit. Heel zijn Openbaring in het Oude Verbond is dan ook een gestadige toenadering van God tot zijn gevallen creatuur, tot eindelijk in den tempel op Sion de plaats is gesegund, waar God met en bij zijn volk wonen zal. Maar dat wonen van God onder Israël is symbolisch en uitwendig. Het gaat buiten het hart om. Een voorhangsel scheidt het Heilige der Heiligen af, en alleen de Hoogepriester heeft toegang. Zelfs niet de priesters en veel minder nog de Levieten en gansche lijn niet het volk. Het volk staat van verre. Het ziet het voorhangsel, en het ziet den Hoogepriester door dat voorhangsel binnen gaan, maar zelf mag en kan het tot zijn God nog niet naderen. Dit duurt tot Bethlehem, en bij Bethlehem gaat de Zoon Gods,

de tweede persoon in de Heilige Drieëenheid, niet meer in den tempel van steen, maar in onze menschelijke natuur in. Vandaar dan ook, dat onder de donkerheid van Golgotha het voorhangsel van den tempel scheurde van boven tot beneden. De woonstede Gods in Sion werd prijsgegeven. In Jezus is het Woord zelf vleesch geworden, en Jezus kon tot zijn jongeren zeggen: „Die mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien," want „Ik en de Vader zijn één." De verloren jongeren die door Jezus in zijn heilige intimiteit waren toegelaten, bezaten alsoo in hun omgang met Jezus de klare gemeenschap met God. Alleen maar, dat was uitwendig; nog geestins was de toenadering Gods tot hun innerlijk leven, tot hun ziel, tot hun eigen hart doorgedrongen. Ze genoten wat na hen geen kind van God ooit genoten heeft, in dat steeds met Jezus zijn. Maar toch was hiermee voor hen het hoogste nog niet bereikt. Vandaar dat Jezus zelf tot hen sprak: „Het is u nut dat ik weg ga." Zijn weggaan zou hun geen verlies, maar veel meer winst brengen. Niet buiten Jezus om, maar juist door Jezus. Al kon hij toch op aarde op hen blazen, en nu de inspiratie van den Geest schenken, hij kon, zolang hij zelf met en bij hen was, hen niet de inwerking van God den Heiligen Geest in hun hart doen genieten. Daartoe moest hij eerst zelf aan de rechterhand Gods verhoogd zijn. En toen deze nieuwe toestand intrad, toen was de eerste daad van den Christus, om aan zijn Gemeente op aarde het hoogste te zenden, wat een ering van geredde zondaars op aarde ontvingen kon, namelijk de inwoning en inwerking van God den Heiligen Geest in hun ziel, en het omzetten van hun hart in een tempel waarin God woont.

Slechts hebt ge er u voor te wachten, dat ge dit niet verstaat van een of meerdere op zich-zelf staande personen. Aan Gods rechterhand zit de Christus als het Hoofd van het Lichaam, en dit Lichaam wordt gevormd door de Gemeente, omdat zij „de vervulling is van Hem die alles in allen vervult." Dat lichaam der gezamenlijke geloovigen vormt een organisch geheel, een heilig organisme, dat zich geen oogenblik als levend Lichaam zonder Christus als Hoofd denken laat. Van dat Hoofd gaat door het Lichaam de bezieling en het leven uit. Uit Hem als 't Hoofd vloeit alle heerlijkheid en alle leven aan het Lichaam toe. Zonder het hoofd is elk lichaam dood, en datzelfde geldt in nog verhoogde mate van het mystieke Lichaam van Christus. Alleen door de actie die van Christus op 't Lichaam uitgaat, is er actie in dat Lichaam zelf, en elk lid van het Lichaam dat zich door afbinding, of hoe ook, tijdelijk van de actie van het Lichaam losmaakt, wordt gevoelloos. Juist zooals het in ons eigen stoffelijk lichaam toegaat, zoo ook grijpt het in het mystieke Lichaam van Christus plaats. Er is een aderweefsel dat het levensbloed naar alle deelen van het lichaam tot stroomden, en er is een zenuwstelsel, dat de gewaarwording in alle leden en deelen van het lichaam doet tot stand komen. Reeds daarom is het zoo ongerijmd, het lich in te beelden, alsof de uitstorting van den Heiligen Geest in de geloovigen zonder Christus zou zijn tot stand gekomen. Wie zich dit zoo denkt, maakt het Lichaam los van den Christus, en verberkt het verband, dat tusschen het verborgen wezen van den Heiland en de uitstorting van den Geest geen oogenblik mag worden weggedacht.

Wat toch maakte op den Pinksterdag de inwerking van den Heiligen Geest in het hart der verlostten voor het eerst mogelijk? Het antwoord op die vraag ligt in het feit, dat de apostel, hetzij in Corinthen, in Efeze, of in Philippi, de geloovigen altoos heiligen noemt, ze aanspreekt als „heilige" en binnende broeders, en dat woord „heilig" stempelt tot den vasten naam, waarmede de gemeente zal worden aangeduid. Die naam van „heiligen" nu moet genomen worden in volstrekt ernstigen zin, en door dien naam werd aangeleid, dat de onheiligheid, die den nog niet verlostten zondaar aankleeft, en zoo scheidt tusschen hem en den heiligen God maakt, bij de geloovigen is opgeheven. Wie niet geloof in Hem dien de Vader gesonden heeft, is nog in zijn zonde, en zal, zoo hij zich niet bekeert, nog in zijn zonde sterven. Al degenen die nog tot de wereld behooren, zijn daarom „onheiligen," en in hun hart is voor de inwoning van God den Heiligen Geest geen plaats. God kan niet in het onheilige wonen. Het menschelijk hart dat Hem tot woonstede en tempel zal wezen, moet vooraf heiligheid en gewijds zijn. Daarom zegt Jezus tot zijn discipelen, eer hij van hen ging: „Gijlieden zijt nu rein door het woord dat ik tot u gesproken heb", en (dit moet er bij verstaan) door hen in geloof was aan-

vaard. Wat Paulus aan de geloovigen van Corinthen schreef, dat ze certijs met de wereld in het onheilige stonden, maar dat ze nu „geheiligd en gerechtvaardigd waren", bracht in hen het principieel verschil met vroeger teweeg. Het was niet de vraag, of zij zich als „heiligen" gevoelden, en of de zonde niet nog in hen nawerkte, maar of ze nog als vroeger in hun onheiligheid voor Gods heilig oog stonden, dan wel of ze voor Gods heilig oog, van alle schuld en zonde vrijgemaakt, verschenen als hadden ze nooit zonde gehad of gedaan. In het prachtige antwoord van onze Catechismus op de vraag: „Hoe zijt ge gerechtvaardigd voor God?" ligt dit heilig zijn van de geloovigen zoo klaarlijk uitgedrukt. Maar van wat kant ook bezien, altoos komt de groote overgang uit het onheilige naar het heilige hierop neer, dat het Lam Gods de zonde der wereld gedragen heeft, dat we in het bloed van Christus verzoend, en in zijn Opstanding gerechtvaardigd zijn, zoodat we heilig zijn, niet in ons zelf en veel min uit ons zelf, maar eeniglijk in Christus Jezus, d. w. z. voorzover we door een oprecht geloof ingelijfd zijn in het heilige Lichaam, waarvan hij het gezegende Hoofd is. Omdat ge in Christus zijt ingelijfd, daarom zijt ge heilig, en omdat ge heilig zijt, daarom kan God de Heilige Geest uw hart tot zijn woonstede kiezen.

Geen oogenblik mag daarom de geloovige buiten het Lichaam van Christus gedacht worden. Nooit kan een heilige werking in u, u anders dan door Christus als uw Hoofd toekomen. En nooit is het heilige, dat in u gewrocht wordt, iets voor u zelf alleen en op zichzelf, maar altoos geldt ook hier wat de apostel zegt: „dat ge met alle heiligen begripen moogt, welke de lengte en breedte, de diepte en hoogte zij." Dat geïsoleerde leven van uw ik, dat alleen op zichzelf wilde staan, was juist het rondige ik in u, en in het Koninkrijk der Hemelen is voor zulk een nieuw soort egoïsme eenvoudig geen plaats. Een zaligheid op uw eigen handje, buiten de zaligheid der broeders, is er niet, en nooit anders kunt ge u een oogenblik zalig voelen, dan in de diepte afhangelijkheid van Jezus als uw Hoofd en onder de door-traling van zijn hooger leven door heel 't lichaam en door uw eigen hart, en in uw eigen hart tegelijk met het lichaam. Als Jezus ons dan ook zegt, dat hij den Heiligen Geest zenden zal, dan hebt ge dit niet zoo te verstaan, alsof Jezus boven den Heiligen Geest stond en over den Heiligen Geest te beschikken had, maar heel anders in dezen zin, dat de indaling van den Heiligen Geest in zijn mystiek Lichaam, door hem als het Hoofd van dat Lichaam gaat, en zich door dit Lichaam naar de enkele leden van dit Lichaam beweegt. Er is een weg van God Drieëinig naar uw hart, en die weg loopt over den Christus. Er kan daarom geen sprake van zijn, of de toenadering van den Heiligen Geest tot de Gemeente op aarde, en zijn inyang in die Gemeente en in het hart der enkele geloovigen, moet door Christus tot stand worden gebracht. Ook op den Pinksterdag gaat de actie van den Christus uit, en het blijft bij het woord van Petrus toen hij tot de schare zei: „Deze Jezus dien gij gekruisigd hebt, en dien God heeft opgewekt, hij is het die dit alles heeft uitgestort, wat gij ziet en hoort."

Altoos is het de Christus van wien het alles in de Gemeente uitgaat, en dit greep evenzoo plaats bij de indaling van den Heiligen Geest in de nog zoo kleine Kerk van Christus die in de Opperzaal te Jeruzalem bijeen was; maar dit was dan ook in die Opperzaal iets geheel nieuws, iets dat onder het oude Verbond er nog niet geweest was. Zeker, krachten en werkingen van den Heiligen Geest waren van den Heiligen Geest altoos uitgegaan. Zelfs in de Scheping was alles wel uit den Vader en door den Zoon, maar tegelijk van leven tinteeld door de inspiratie van den Heiligen Geest. In al wat de mensch aan gave en talent van God ontving, en onder de Gemeene Gratie weer kon doen opleven, was de werking van den Heiligen Geest. Bezaleel en Aholiab waren mannen, bezielde en bekwaamd door den Heiligen Geest. En veel heel lijker nog had de Heilige Geest onder Israël gewerkt. Het was Jehovah „die den Heiligen Geest in het midden van hen stelde" (Jesaja 63 : 11). Het was de Heilige Geest die Mozes bezielde, die Richteren aangreep en den profeten hun heilige orakelen inspireerde. Zelfs droeg Israël in symbolischen zin, met het oog op den tempeldienst, den naam van een heilig volk, maar altoos in uitwendig inbeddelijk beduidenis. Op den Pinksterdag daarentegen is wat uitgaat niet een kracht, niet een werking van den Heiligen Geest op een enkelen persoon, maar heel het

anders, iets dat er vroeger nooit geweest was; en dat er nog niet had kunnen zijn, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was; en dat nieuwe, dat heel andere bestond hierin, dat nu de Heilige Geest niet maar in haar midden werd gesteld, maar in de Gemeente indaalde, in het hart der geloovigen werd uitgestort, en alsnu de inwoning van God den Heiligen Geest in het hart tot een feit maakte. En eerst hiermede en hierdoor is het werk der genade volbracht. Nu is de scheiding opgeheven, nu keert de toestand terug, die vóór den val bestaan had, nu valt alle scheiding tusschen God en mensch weer weg, nu is de eenheid van de gemeenschap hersteld, nu is de bede verhoord: „Opdat ze allen een zijn, zij in mij en ik in U." De zondaar, in Jezus verzoend, is kind van zijn God geworden. Het abba, lieve Vader! vloeit hem vanzelf over de lippen, en hij leeft nu met zijn God en in zijn God, alsof er nooit zonde geweest was.

Nu laat zich dit op natuurlijke wijze denken in het Vaderhuis. Alsdan toch zullen wij aan alle zonde zijn afgestorven en in verwezenlijkte, volkomen heiligheid met onzen God verkeerden, maar het mysterie waarin we thans staan, is dat we nog van zonde ons bewust zijn, nog telkens het „vergeef ons onze schulden" te bidden hebben, en dat we alzo, nog onheilig in ons zelf, desalniettemin en desniettemin staande, dat hooge heerlijk voorrecht van Gods gemeenschap thans reeds van harte genieten. En dit nu is alleen daarvan het gevolg, dat we niet meer in ons zelve zijn, maar in Christus zijn ingelijfd. Hoewel we zelve nog midden in den dood liggen, leven we in Christus, en juist daarom is het zoo onzin, zich de uitstorting van den Heiligen Geest op den Pinksterdag buiten den Christus te denken. Alleen in hem en door hem was die uitstorting mogelijk, en alleen in hem en door hem smaken we het geestelijk zoet van de herstelde gemeenschap met God Drieëinig door het inwonen van den Heiligen Geest in ons verborgen innerlijk wezen.

Zie daarom toe, dat ge nimmer afdoelt naar de helling der valsche mystiek. De drijfkracht der valsche mystiek toch bestaat hierin, dat de geloovige zich zoo licht gaat inbeelden, dat hij den Heiligen Geest in zich zelf, buiten den Christus om, ontving. Al zulke valsche mystiek leidt dan ook van den Christus af. Alle secten, die zich op deze valsche mystiek hebben gegrondvest, zijn geëindigd met in theosophie, sentimentaliteit, en modernisme te verloopen. Men stelt zich dan voor een inspiratie te hebben ontvangen op de manier van de oude profeten. Iets op zich zelf staands, iets voor onze eigen persoon, een ons speciaal gegeven verlichting. De ontsluiting van ons persoonlijk zieleleven in een particulieren weg der genade. En zo leeft men van zelf in een gedachtenkring, die geheel het Verlossingswerk van den Christus overbodig maakt. En daarom is juist tegenover die valsche mystiek niets zoo gezond, als juist dat altoos weer wij op het feit, dat het Christus is, die ons den Heiligen Geest van den Vader gezonden heeft, en die den Heiligen Geest in ons doet wonen, niet op zichzelf, maar altoos in verband met onze inlijving in het mystieke Lichaam van Christus. Eerst hierdoor ontving op het Pinksterfeest dan ook de prediking en het lofde de ware bezieling. Ging de indaling van den Heiligen Geest in ons hart voor ons persoonlijk op particuliere wijze toe, wat zou ons dan het Pinksterfeest te Jeruzalem baten. Dan toch ware toen niet anders geschied dan de indaling en uitstorting van den Heiligen Geest in zeker aantal personen, die destijds te Jeruzalem leefden; maar wat zou ons dan aangaan, wat in hun hart is geschied? Dat kon ons niet nutten, en ware dan ook persoonlijk voor ons zonder betekenis geweest. We hadden dan immers een tegelijk voor ons zelf op ons eigen Pinksterfeest te wachten, en er zou geen enkele reden voor ons bestaan, om het Pinksterfeest met heel de Christenheid mee te vieren.

Ligt het daarentegen zoo, dat op het groote Pinksterfeest te Jeruzalem God de Heilige Geest tot de Gemeente van de geloovigen is gekomen, en in het mystieke Lichaam van Christus is uitgestort, en dat we slechts als leden van dat Lichaam, aan de inwoning van den Heiligen Geest in ons eigen hart deel erlangen, dan gaat dat Pinksterfeest te Jeruzalem wel waarlijk ook ons aan. Dan ligt in dit Pinksterfeest te Jeruzalem ook de bron van ons heil. Dan zou zonder dat Pinksterfeest ook ons de zaligheid en de inwoning van onzen God in ons hart nooit zijn toegekomen. Dan gaat ook onze geestelijke stamtafel tot op het gebeurde in de Opperzaal te Jeruzalem terug, en dan blijven

Hier wordt met de ster de Messias bedoeld. Volkomen stemt daarmee overeen wat Deze zelf zegt in Openb. 22: 16: Ik, Jezus, heb Mijnen engel gezonden, om u allen deze dingen te getuigen in de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht Davids, de blinkende morgenster.

In 2 Sam. 9: 9 wordt gesproken van een man Ziba, gebeten. Wie wordt met dezen bedoeld of wat was zijn ambt?

Toen David, na den dood van Sauls zoon Iphoseth, koning van geheel Israël was geworden, deed hij weldadigheid aan Sauls kleinzoon, den kreupelen Mephoboseth, zoon van Davids vriend Jonathan. Ziba, een man van aanzien, was bestuurder van Sauls goederen, en zou die nu voortaan ten bate van Mephoboseth beheeren.

Na jaren brak het oproer uit onder Absalom. Ziba steunde toen David naar zijn vermogen, maar gaf over de gezindheid van Mephoboseth tijdens den opstand een getuigenis voor desen niet gunstig. In hoever dit waar was, is moeilijk uit te maken. Althans Mephoboseth weersprak het weer later. Toen David als overwinnaar terugkeerde uit het over-Jordaanse, waarheen hij gevlucht was, kwam Ziba hem met vijftien zonen en twintig knechten al vóór, en zorgde voor den overtocht over den Jordaan. Trouwens David had hem reeds vroeger tot loon voor zijn hulp in het besit gesteld van al wat hij beheerde.

Zoowel Mephoboseth als Ziba zochten Davids gunst, en het slot van de zaak was dat de goederen tusschen de twee mannen verdeeld werden. Meer is van Ziba niet bekend.

BRIEFWISSELING.

E. V. te L. Uw vraag kwam voor dit nummer, jammer genoeg, juist te laat. Maar uitsluit is geen afstel. HOOGENDIJK.

INGEZONDEN STUKKEN.

Bullen verantwoordelijkheid van de Redactie).

WAARSCHUWING.

De Kerkeraad der Geref. Kerk te Hoogeveen waarschuwt tegen Hilbert Koetsier, die afkomstig van Hoogeveen, in den laatsten tijd onder allerlei voorwendsels en verhalen, deels waarheid en deels leugen, geld ter leen vraagt, vooral van Geref. predikanten, maar aan de belofte van terugbetalen niet voldoet.

Namen der Kerkeraad voornamelijk:

Dr. T. OEGHMA.

Dr. R. ZIJLSTRA.

Hoogeveen, 22 Mei 1911.

Gereformeerde gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Uitwijk en Waardhuizen, Joh. Kwak, cand. te Haarlem. — Ridderkerk, R. J. Aalberts, te Spijkenisse. — Watergraafsmeer, J. Douma, te Leiden.

AANGENOMEN: Wint-Vollenhove (B), J. Douma, te Leiden. — Schettens, — Baarn, J. G. Meynen, te Vlaardingen.

VERDIENST: Alfien a/d. Rijn, G. H. A. v. d. Vegte, te Urk. — Onstwedde, S. Kamper, te Haastrecht. — Kermelo, J. Mulder, te Broek-op-Langendijk. — Giesse Oude- en Nieuwkerk, G. H. van Kasteel, te Oppenhuizen.

Zuid-Beijerland, Op 15 Mei werd alhier door de Geref. Kerk herdacht hoe de Heere haar voor 75 jaar opnieuw tot openbaring bracht. De leiding van desen herdenkingsdag was opgedragen aan den aarts. herder en leeraar van Zuid-Beijerland, Dr. Greijdanus van Korneburg.

Des namiddags te 3 uur was de gemeente in grooten getale samgekomen en met hun drie van de door haar uitgenoodigde oud-predikanten Dr. J. van Henten van Deemster, Dr. A. Roorda van Breda, en Dr. C. Goote van Oud-Beijerland, benevens afgevaardigden van de genabuurde kerken: Numansdorp, Westmaas, Strijen, Heineoord en Oud-Beijerland.

De middagsvergadering begon met het zingen van Ps. 89: 1 en 7. Dr. Greijdanus las Ps. 89 voor en ging daarna voor in 't gebed. Vervolgens wees hij in een kort woord op het karakter van desen dag. Hierna trad op de feestredenaar, Dr. van Henten, welke bezielend sprak over den tijd der afscheiding en over de afscheiding zelve in het algemeen.

Na dankzegging en gezang, werden ververschingen aangeboden in de oude Chr. school, waarbij wij werden vergast op enkele stukjes zang en muziek door eenige jonge leden der gemeente. Na deze zeer gezellige pauze kwam men weder in grooten getale te samen in ons kerkgebouw. Dr. Roorda opende nu na gezang en gebed, en hield eene rede over de afscheiding, zoodat die hier te Zuid-Beijerland plaats vond, en over het leven der gemeente in de verloop van 75 jaar. Na hem spraken de consulent, Dr. Koolstra van Numansdorp, Dr. Heldema van Heineoord, en Dr. Goote van Oud-Beijerland, de slotrede. Dr. Greijdanus dankte de sprekers en hoorders, en na gezongen te hebben Ps. 72: 11 ging Dr. van Henten van Westmaas voor in dankzegging.

Hierna had men nog een gezellig samensijn in de oude Chr. school met kerkeraad, afgevaardigden en verdere belangstellenden.

Moordrecht. Bevestigd door Dr. Tom, van Hilversum, met eene leere over 1 Cor. 3: 9, deed Dr. J. L. Jaspers, van Lekkerkerk gekomen, Zondag 11 hier zijne intrede, met eene predikatie over Joh. 3: 29 en 30. De gemeente zong Dr. Jaspers des morgens Psalm 134: 3 toe.

Avonds werd hij toegesproken door afgevaardigden van de kerken Gouda en Nieuwerkerk.

Zonnevloed. Zondag heeft onze herder en leeraar, Dr. P. E. van Schaik, bereogen naar Anna-Jacob-Polder, voor de gemeente een afscheidspredikatie gehouden, naar aanleiding van Deut. 30: 19.

Aan het einde werd Dr. van Schaik op zeer waardevolte wijze toegesproken door ouderling Joh. van Dijke, waarna de gemeente den schiedenden leeraar Psalm 121: 4 toezong.

Marken. Zondag doorleefde de gemeente een blijde dag, daar de vacature weder werd vervuld. Des morgens trad voor haar op Dr. K. Fernhout, van Utrecht, die, naar aanleiding van Johannes 21: 14-17, onzen beroepen leeraar Dr. H. C. Rutgers, in den dienst des Woords bevestigde. Aan de handoplegging namen mede deel, Dr. F. L. Rutgers, Dr. J. G. Geelkerken, Dr. A. A. van Schelven en de consulent Dr. M. van der Mast van Edam.

Des namiddags deed Dr. H. C. Rutgers zijne intrede met eene predikatie over Joh. 4: 42.

De G. Noordhof, te Lippenhuizen, die het beroep van de Kerk te Terwispe had aangenomen is op zijn verzoek door den Raad der kerk van die verbintenis ontheven.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Loonschendijk (Loon op-Zand), L. v. Mastrijt, te Barneveld. — Zuyphen, W. Bronneger Onnekes, te Den Helder. — Heenvliet (Z.H.), Rottum en Kalantsoog, H. J. Witkop Jr., cand. te Winschoten. — Ruvlo (toez.), J. W. C. Ort, te Spankeren. — Oosterwierum, A. G. Kloots, cand. te Leiden. — Schoonewoerd, H. A. Heyer, te Renkum.

AANGENOMEN: Nieuweschans (toez.), T. Bolt, te Scherpenzeel (Fr.). — Brielich-Nieuwland, F. C. M. Roenders, cand. te Oegstgeest.

BEROEPEN: Vlieland, H. J. Witkop Jr., cand. te Winschoten.

Advertentien.

Ps. 146: 1, 2.

Zoo de Heere wil en zij leven, hopen onze geliefde Ouders

GRADUS FREDERIK WAMELINK

Hoofd der C. N. S. te Dijkum

EN

JOHANNA CATHARINA DE VRIES,

den 31sten Mei a.s. hun

40-jarig Huwelijksfeest

te vieren.

Hun dankbare Kinderen en

Bezoekkinderen:

Akkerwoude, C. J. v. VLIET—WAMELINK.

Den Haag, C. v. VLIET.

J. H. H. WAMELINK.

P. WAMELINK—ALBERTS.

G. H. WAMELINK.

H. L. WAMELINK—GEERLIOS.

P. WAMELINK.

G. J. WAMELINK—MEIJER.

J. H. WAMELINK.

T. WAMELINK—WIJNSAARDEN.

Receptie 4-6.

GEBOREN:

NELLY GEERDINA.

Dr. R. P. OFFRINGA.

N. E. J. A. OFFRINGA—VAN RENNES.

Rotterdam, 21 Mei 1911.

Eenige hennigering.

Heden beviel mijne vrouw voorspoedig van een doodgeboren DOCHTERTJE.

J. BOLMAN Jzn.

V. D. M.

Oostwilde (Oldambt) 21 Mei 1911.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

WESTERMARKT No. 21

AMSTERDAM.

Hulp gevraagd

voor een jong meisje, met bijz. muzikale aanleg (organiste eener Geref. Kerk) uit een burgergezin met 10 kleine kinderen, ten einde haar in staat te stellen, haar studie te kunnen voortzetten. Br. om inl. motto: „Organiste“, bureau van de Herant.

Nederlandsche Vereeniging van

Vrienden der Waarheid.

De Algemeene Vergadering

zal, D. V. gehouden worden op Woensdag

31 Mei o. k. des namiddags te 2 uur in de

Kerkeraadkamer der Gereformeerde Kerk te

Amsterdam, Kerkstraat 109.

Namen het Bestuur:

Dr. F. L. RUTGERS, Voorzitter.

G. H. A. GROSHUDE, Secretaris.

Bij J. H. KOK te KAMPEN, ver-

scheen hadden:

Hij is zeer verheven!

LEERREDE VAN

Dr. J. C. DE MOOR

Als 4e nummer van:

Menigerlei Genade

Wekelijksche Leerredenen

onder redactie van

Dr. P. A. E. SILLEVIS SMITT

en

Dr. B. WIELENGA

en met medewerking van de

meest bekende Geref. Predikanten

Royaal 80 formaat

Prijs per jaargang van 52 nummers

/ 4.50.

De teekening is openge-

steld bij alle Boekh. zoodat de bij

den uitgever J. H. KOK.

Vraag proefexemplaar

JOHs. ALBERTS,

Tabak- en Sigarenmagazijn

„BILDERDIJK“.

Bilderdijkstraat 5, - Amsterdam.

Ruime sortering van goede merken in elken prijs.

ZONDAGS GESLOTEN.

Nederlandsche Bank voor Zuid-Afrika,

gevestigd te Amsterdam, Keizersgracht 389,

Bijkantoor te Londen, 2. Great Winchesterstraat E. C.

Hoofdagentschap te PRETORIA.

Agentschappen te KAAPSTAD, BLOEMFONTEIN, JOHANNESBURG, POTCHEFSTROOM,

WITBANK en PREMIER MINE.

CORRESPONDENTEN op alle Bankplaatsen in ZUID-AFRIKA alsmede op de voornaamste

havenplaatsen van OOST- en WEST-AFRIKA.

Koopt, verkoopt en incasseert Wissels en ander papier. Bezorgt Telegrafische

Uittalingen, verschaft Creditbrieven, geeft voorschot op verschepte goederen, opent

rekeningen-courant en neemt gelden in deposito. Belast zich met Commissie- en Bank-

zaken in het algemeen.

Het Bijkantoor te Londen (Netherlands Bank of South-Africa, London Agency) belast

zich met de uitvoering van Effectenorders aan de Londenche Beurs.

Heden verscheen bij J. H. KOK

te Kampen:

Predikende het Evangelie

des Koninkrijks

DOOR

Dr. J. RIDDERBOS,

V. D. M. te Middel.

236 Pag. Colomb. formaat.

Prijs / 1.90. Geb. / 2.40.

Bij elken Boekh. voorhanden.

R. C. VERWEIJCK,

Vragenboekje

op de Kieswet

ten dienste der Kiesers:

met volledige opgave van dis-

tricten, tabellen, enz.

— 4e DRUK —

bevattende de wijzigingen in 1900 aan-

gebracht, de staten, tabellen, enz.

Prijs 1 0.25, 25 Ex. f 5.—.

Amsterdam. W. KIRCHNER.

Spaarbank

VOOR DE

Stad AMSTERDAM.

De bureaux zijn geopend:

voor INBRENG en TERUGBETALING:

Het Hoofdbureau,

Singel No. 546 bij de Vijzelstraat:

ELKEN WERKDAG van des morgens half

10 tot des avonds half 9 uur.

De Bijbureaux:

Haarlemmerplein No. 4

Bilderdijkstraat No. 194

en 1ste Van Swindenstraat No. 19.

ELKEN WERKDAG des morgens van

half 10 tot half 1 uur en des avonds van half

7 tot half 9 uur.

Laurierstraat No. 122;

en Ferdinand Bolstraat No. 108.

ELKEN WERKDAG des avonds van half

7 tot half 9 uur.

„Het Zeemanshuis“, Kadijksplein No. 8:

DINSDAG en ZATERDAG des avonds van

half 7 tot half 9 uur.

RENTEN kan men laten bij schrijven:

gedurende de zittinguren aan alle Bureaux,

(aan de Bijbureaux moet dit echter van te

vooren worden aangevraagd).

Mr. H. J. J. POST,

Directeur.

Zeldzame gelegenheid.

De overname van den alleen-

verkoop stelt mij in staat voor

slechts / 2.90 een elegant extra

vlak Amerik. 14 karaats Double

Zwitsersche takhorloge aan te bieden.

Deszelve bezit een accuraat 36

uur loopend Ankerwerk Merk

„Speciosa“ en is langs electrischen

weg met echt goud overtrokken.

Garantie voor accuraat loop van

4 jaar; een st. fl. 2.90, 2 st. fl. 5.50.

Bij ieder horloge wordt een fijn

vergulde ketting gratis bijgevoegd.

Geen risico daar ruilen geoorloofd is, event.

geld retour, verzending onder rembours.

H. Spingarn, Krakau, Öster No. 275.

Lezers van

Dag- en Weekbladen

IN DE

Spoorwegwagens

werpt Uwe Courant, na ze gelezen

te hebben, in de bussen voor de

Ziekenhuizen op de Perrons van de

Spoorwegstations aanwezig; daarmede

verricht hij een nuttig werk.

Laat ze vooral niet in den wagen

liggen.

JOHs. ALBERTS,

Tabak- en Sigarenmagazijn

„BILDERDIJK“.

Bilderdijkstraat 5, - Amsterdam.

Ruime sortering van goede merken in elken prijs.

ZONDAGS GESLOTEN.

LEVENSVERZEKERING

de Nederlanden van 1845

BRAND - VERZEKERING

INBRAAK

WERKZAME AGENTEN GEVRAAGD

DEEN HAAG (vroeger Zutphen) Directie HENNY

KAPITAAL / 4.000.000.00

RESERVEFONDS / 1.429.000.00

WED. P. VAN EIJK & ZONEN

Hoofdkantoor: AMSTERDAM, Damrak 60.

Bijkantoren: AMSTERDAM, Dam 13-15-17.

HILVERSUM, Langestraat 65.

HAARLEM, Kruisweg 69.

ROTTERDAM, Zuidblaak 62, bij het Postkantoor.

DORDRECHT, Wijnstraat, hoek Wijubrugsteeg.

Belasten zich met de uitvoering van EFFECTENORDERS.

Nemen en geven GELDEN op PROLONGATIE.

Sluiten BELEENINGEN.

Ontvangen GELDEN a DEPOSITO tegen dagelijks vast te stellen rentekoers.

Wisselen VREEMDE BANKNOTEN en MUNTSPECIEN.

SIMOONS & Co.

Commissionairs in Effecten.

DAMRAK 11. - AMSTERDAM.

Uitvoering van ORDERS in GELDBELEGGINGS-

WAARDEN.

Christel. Vereeniging van Nederlanders te Londen.

Bovengenoemde vereeniging vergadert elken Dinsdagavond te 8 uur in

gebouw van het Duitsche Christel. „Kellerheim“, 48 Charlotte Street,

Fitzroy Square W.

Verdere inlichtingen verstrekt gasme de Secretaris J. BOER,

50 Burnfoot Avenue Munster Rd. London S. W.

ALGEMEEN- ZUID-HOLLANDSCH- ADVERTENTIE- BUREAU

Kantoor: DUNNE BIERKADE. 31

Filialen te ROTTERDAM en ZUTPHEN.

Belast zich met de plaatsing van Advertentien

in alle BINNEN- en BUITENLANDSCHE

BLADEN en staat daarbij haar Clienten, indien

verlangd, met de meest uitgebreide voorlichting

ten dienste. Hooge kortingen